

Uudenkaupungin Sanomat.

Tiistaina, Heinäkuun 2 p:nä.

N:o 73

Tilaukset:
Uudessakaupungissa: Koko vuodelta 4: —, 3/4 v. 3: 15, 1/2 v. 2: 10, 1/4 v. 1: 15, kuukaudelta —: 40.
Muissa postikonttoreissa: Koko vuodelta 4: —, 1/2 v. 2: 17, kuukaudelta —: 41.
Yksityisnumerot maksavat 5 penniä.

Lehden ja kirjapainon konttori:
Rauhankatu 6, Alinenukatu 27. — Telefooni 55.

Lehti ilmaantuu tiistaisin, torstaisin ja lauantaisin aamulla.

Ilmoituksia vastaanotetaan lehden konttorissa ja on niiden hinta tekstin edellä 20 penniä ja tekstin jälkeen 15 penniä per kirjain. — Kuolemanilmoitukset maksavat vähintään 3 m. sekä vihkimä-, kihlaus- ja syntymäilmoitukset 1 m. 50 p. Vieraskieliset suomenkieliset ilmoitukset maksavat 1/2 m. 50 p. — Julkaisemme alempana rivi-mittaan ilmoituksien mittaamista varten. — Potiitti-riviin menee noin 35—40 kirjainta.

1901

Kurssit.

Suomen Pankki 28 p. kesik.

	Myynti-kurssi.	Ostokurssi.
Pietari a/v	267: 80.	266: 66 2/3
Lontoo a/v	25: 36.	25: 20
3 kk.	—	25: —
Paris a/v	100: 80.	99: 90
3 kk.	—	99: 30
Antwerpen a/v	100: 70.	99: 70
3 kk.	—	99: —
Berlin a/v	124: —	123: 30
3 kk.	—	122: 20
Hampuri a/v	124: —	123: 30
3 kk.	—	122: 20
Lypekki a/v	124: —	123: 30
3 kk.	—	122: 20
Frankfurt am Main a/v	124: —	123: 30
3 kk.	—	122: 20
Amsterdam a/v	210: —	—
3 kk.	—	206: 80
Tukholma	139: 30.	138: 50
Kristiania a/v	139: 30.	138: 40
Köpenhamina a/v	139: 30.	138: 40

Venäjän rahan kurssi rautateillä, tullissa ja veronkannossa: 37 1/2 kop. markalta. Sam. postissa, telegrafissa, kanavoissa sekä kruunun, kaupunkien ja kuntain taksoissa 37 1/2 kop. markalta.

Päivälista.

Virastot avoinna:

Kaupungin pormestarin kanslia joka arkipäivä k:lo 10—12 e. pp. ja 5—6 j. pp. Kaupungin viskaalin kanslia k:lo 9—12 e. pp. Kaupunginvoudin konttori pidetään auki joka arkipäivä kello 9—11 aamupäivällä. Rahatoimikamari perjantaina 4—6 j. pp. Kirkkoherran kanslia joka maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina k:lo 10—12 e. pp. Raastuvapäivä joka maanantaina k:lo 10:stä e. pp. Merimieshuone joka arkipäivä k:lo 10—12 e. pp. Valvaintojohtokunta pitää kokouksiaan joka kuukauden ensi tiistaina kello 5 j. pp. raastuvahuoneessa.

Pankit ja rahastot:

Pohjoismaiden Osakepankin konttori joka arkipäivä k:lo 1/2, 12—1 p:llä. Vaasan Osakepankin konttori joka arkipäivä k:lo 1/2, 12—1 p:llä. Uudenkaupungin Säästöpankki joka arkipäivä k:lo 12—1 p:llä. Uudenkaupungin Työväen Sairas- ja Apurahaston johtokunta kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina k:lo 7—8 j. pp. kaupungin ylöskontokamarissa.

Lukusalit ja lainakirjastot:

Kaupungin lukusali suom. kansakoulussa avoinna sunnuntaisin, maanantaisin, keskiviikkoin ja perjantaisin k:lo 6—9 j. pp. V. P. K:n lukusali palokunnantalolla on avoinna sunnuntaina, keskiviikkona ja perjantaina k:lo 6—10 j. pp.

Sähkölennätinkonttori, tullikamari y. m.:

Sähkölennätinkonttori avoinna joka päivä koko vuorokauden. Tullikamari avoinna joka arkipäivä k:lo 10—2 p:llä. Telefoonikeskusavoinna joka päivä k:lo 1/2, 7 e. pp.—1/2, 11 j. pp.

Lääkärit:

Urilääkäri t:ri G. J. Rothström vastaan ottaa sairaita joka päivä k:lo 9—11 e. pp. ja 4—5 j. pp. Kirurgilääkäri t:ri K. E. Rostedt ottaa vastaan joka arkipäivä k:lo 9—11 e. pp. ja 4—5 j. pp. sekä sunnuntaisin 9—10 e. pp.

Posti:

Posti lähtee: —

Pohjoiseen ja etelään tiistaisin, torstaisin, lauantaisin ja sunnuntaisin k:lo 6 j. pp. Pyhämaan k:lo 11 e. pp. lauantaina k:lo 11 e. pp. Sekä sisäänkirjoitettu että vakuuttamaton posti kuljetetaan höyrylaivoissa Kivimaa ja Kuusisto.

Posti saapuu:

Pohjoisesta ja etelästä tiistaisin, torstaisin, lauantaisin ja sunnuntaisin k:lo 9 e. pp. Pyhämaasta joka tiistaina, tuorstaina ja lauantaina k:lo 9 e. pp.

Postikonttori avoinna:

Joka arkipäivänä k:lo 9—1 e. pp. ja 3—5 j. pp. Sunnuntaisin ja pyhäpäivinä k:lo 9—11 e. pp. Kirjelaatikot tyhjennetään: Kaupungissa olevat k:lo 7 1/2 e. pp., 4 ja 5 1/2 j. pp. Postikonttorin seinässä oleva 5 minuuttia ennen postin lähtöä.

Junien kulku:

Toukokuun 16 p:stä 1901 toistaiseksi.

Rauman radalla:

Junat lähtevät Raumalta joka päivä kello 6,55 e. pp. ja 2,48 j. pp. sekä joka tiistai ja perjantai kello 7,49 j. pp. Junat tulevat Raumalle joka päivä k:lo 12,25 ja 7,47 j. pp. sekä joka keskiviikko ja lauantai kello 8,48 e. pp.

Turun radalla:

Junat lähtevät Turusta (Turun ajan mukaan): K:lo 5,50 a.p. sekajuna Toijalaan, Tampereelle, Poriin, Raumalle, Jyväskylään ja Waasaan.

K:lo 9,30 a.p. postijuna Saloon, Karjalle Tammisaareen ja Hankoon.

K:lo 11,5 a.p. postijuna Toijalaan, Tampereelle (sekajuna), Hämeenlinnaan ja Helsinkiin.

K:lo 1,8 i.p. matkustajajuna Saloon, Karjalle, Hankoon ja Helsinkiin.

K:lo 2,25 i.p. postijuna Toijalaan, Tampereelle, Poriin, Hämeenlinnaan, Porvooseen ja Helsinkiin.

K:lo 4,50 i.p. postijuna Toijalaan, Hämeenlinnaan, Tampereelle, Waasaan, Jyväskylään, Ouluun sekä Mikkeliiin, Kotkaan, Kuopioon, Lappeenrantaan, Wiipuriin, Joensuuhun ja Pietariin.

K:lo 5,45 i.p. sekajuna Saloon.

Junat tulevat Turkuun (Turun ajan mukaan): K:lo 8,35 a.p. sekajuna Salosta.

K:lo 9,20 a.p. sekajuna Humppilasta.

K:lo 11,5 a.p. postijuna Pietarista, Viipurista, Joensuusta, Sortavalasta, Kuopiosta, Mikkelistä, Lappeenrannasta, Kotkasta sekä Oulusta, Waasasta, Tampereelta ja Hämeenlinnasta.

K:lo 3,56 i.p. postijuna Helsingistä ja Tampereelta.

K:lo 4,23 i.p. postijuna Helsingistä, Karjalta ja Salosta.

K:lo 8,5 i.p. matkustajajuna Hangosta, Tammisaaresta, Karjalta ja Salosta.

K:lo 10,19 i.p. postijuna Helsingistä Toijalan kautta sekä Waasasta, Jyväskylästä, Porista ja Tampereelta.

Seka-ilmoituksia.

R. L., U. A. ja Å. U. 1 k. 1 s. 36 r.

Uudenkaupungin Urheilijaseura

toimeenpanee

sunnuntaina t. k. 7 päivänä k:lo 3 j. pp.

yleisen polkupyöräkilpailun 6 km. matkalla

ja 2 km. polkupyöräkilpailun kilpailijoille, jotka ei ennen ole palkitut, sekä samana päivänä k:lo 5 j. pp.

Suuren

Kesäjuhlan

Palokunnan kentällä.

Kilpailuihin osaaottavien tulee ilmoittautua ennen k:lo 12 kilpailupäivänä Kelloseppä E. W. Anderssonille. Sisäänkirjoitusmaksu 2 mk. 6 km. sekä 1 mk. 2 km. kilpailuun.

Uudenkaupungin Lakiasian Toimisto

Omistaja Isidor Oldenburg.

Osoite: Katt. J. F. Palmroosin talo Rantakatu N:o 15.

ajaa lakiasioita, välittää kiinteistökauppoja, toimittaa kaikenlaisia asiakirjoja y. m.

Nlistä monista ja suurista osanoton todisteista syvän surun johdosta, joka minua ja lähimpiä omaisia on kohdannut, pyydän itseni sekä neiti Barbara Todd'in vanhempain puolesta esiintuoda syvimmän kiitollisuutemme. Uusikaupunki 1 p. Heinäk. 1901. Christian Hansen.

Vekseliplanketteja, suomalaisia ja ruotsalaisia, tämän lehden konttorissa.

Wuodentulokertomuksia.

Turun ja Porin läänin kuvernööri ilmoittaa heinäkuun 19 p:nä:

Ruiffin ja wehnän oraat olivat viime syksynä yleensä tihkeitä ja tasaisia ja ovat lumen sulamisentin jälkeen näyttäneet warfin lupaamilta, mutta kun aikainen kewaättilma oli muuttunut ja sitä seurannut kylmä ja kuivuus, kylmähyöjen pohjoisten tuulten seuramana, kuten Ahvenanmaan ja Wehman fihtakunnissa, ovat syysviljanoraat muutamilla seuduilla melkoisesti harvenneet. Myöhemmin on kuitenkin hywin tarvittavia sabelmoja tullut, jotka jälleen ovat kiihtyneet ja parantaneet kasvullisuutta. Waikka jonkun verran kiihtyneitä ja lyhytoikkia antanevat syysviljakasvit, joista ruis monin paikoin jo on tähtynyt, kuitenkin, jos sädä pysyy suotuisana, kaikkialla keskilajisen sadon sekä keskilajista paremman Skaalisten ja Tyrnään fihtakunnissa, vieläpä hyvänkin Ahvenanmaan, Ulvilan, Masun fihtakunnissa ja osissa Wehman fihtakuntaa.

Ohran- ja lauranoraat, joista viljalajeista ei ole ollut siemenen puutetta ovat nekin, silloin kuin kruununtonttien kertomukset annettiin, kiihvan ja kylmän sään vuoksi olleet melkoisesti myöhästyneitä sekä, missä ne ovat orastaneet, harvoja ja epätasaisia. Wiime jodelmat ovat kuitenkin josjakin määrin waituttaneet hywin kewaätviljakasveihin, jotka Ulvilan fihtakunnassa ovat itäneet hywin, ilman että kuitenkaan voi lausua mitään arvostelua niiden wastaisesta sadosta; kuitenkin luulevat Skaalisten ja Tyrnään fihtakuntain kruununtontit uustaitawansa lausua, että on toivoa olemassa siitä että mainitut viljalajit saattawat tulla antamaan ainakin keskilajisen sadon.

Heinäkasvua eivät ole wahingoittaneet madot eikä myöskään tulwat muualla kuin wähemmissä määrin alowammilla paikoilla Wehman fihtakunta, missä sadon kuitenkin luullaan tullewan keskilajisen, mutta sitä enemmän on se tähtynyt kuivuudesta, erittäinkin Myhämäen, Salikon, Soimaan ja Masun fihtakunnissa. Heinäkasvun sienee kuitenkin josjakin määrin waurastunut viimeisten sateitten jälkeen. Kylwö- ja rehuwarat läänissä katjotaan riittävän ensi satoon saatta.

Niittymato.

„Luonnon Ystävästä“, kirj. N. S. Mela.

„Et meillä ole niittymatoja nähtynyt, mutta on niitä ollut täälläkin kyllä. Tuossa naapurissa jöivät ensin niityn ja sitten lauramaan aiwan mustiksi. Niitä oli saantunut pellon aivan wiereen aiwan pafjulto.“

„No, tehtiintö niille mitään, häwitettiinkö niitä?“

„Eipä niille tehty mitään, ja nähtywätpä ne sitten itseksen häwinneen, koska niitä ei nyt enää ole huomattu ollenkaan.“

Siinä sitä nyt ollaan: „nähtywät itsekseen häwinneen, koska niitä ei nyt enää ole huomattu ollenkaan.“

Tuommoista puhetta kyllä ei enää kuulisi Etelä-Pohjanmaalla. Seuduisia, joissa niittymato monta vuotta perätysten on tehnyt suuria tuhoja, tietäwät jo atakin että tuommoinen rauhassa häwidäminen ei ennuista hywää, tietäwät että madot silloin ovat kotoituneet, että koteloista muutamien wiikkojen päästä tulee harmaanrusea kirjawa perhonen, joka, lennellen kufalta kufalle, näyttää wallan wiattomalta. Etä se semmoisena wahinkoa teekään. Mutta perhosen naaraat munimat kutin parisen sataa pientä, nuppi-neula-nupun koloista munaa, ja näistä munista syntyy kustakin pieni niittymato, joka seuraawana kewaänä tekee tuhoja. Jos siis joku maanwiljelijä jallii niittymatojen itsekseen rauhassa häwitä, woi hän seuraawana kewanä tulla telemisiin kunnantarkkain kaisja. Ja tämä tuhohyönteinen lewiää hänen maaltaan naapurien maille ja sen lufumäärä pafjuu niin suunnattomaksi, että sen tekemä wahinko nousee tuhansiin markkoihin.

Sen wuoksi janookin waltion entomologi (hyönteisten tutkija) tohtori Ezio Reuter kirjoitusessa, joka oli luettawa Uuden Suomettaren 183 n:sa 1900, nuun muassa:

„Soita niittymadon tuhotöitten wastustaminen weiji todella tehollisiin tuloksiin, tähtyy tämän taistelun wälttämättä tapahtua niin laajaperäisesti kuin jainkin. Ollisi sen wuoksi erittäin tärkeä, että palkkafunnan maanwiljelijät päättäisivät yhteisesti ryhtyä tarmokkain toimiin, yleisesti kynnemään wanhaja kaskeihin-nurmiaan. Ohden ainoan ijännän huolimattomuus tässä juhteessa woiپی käydä turmiota tuottawaksi ei ainoastaan hänelle itelleen, wain myös kaikille naapureille. Pitäisi sen wuoksi olla funnan edun mukaisista walwoa ettei kukaan ilmeijellä huolimattomuudella saa saattaa muille ja itelleen tuntuwia wahinkoja.“

Ulkomaalla on monialla tämän tapoihin hyönteisten tuhotöihin nähden laissa säädetty, että laiminlyöjä on salon uhallä khotettawa täyttämään welwollisuutenja; ellet hän sitä tee, saa hän jalkoja ja työ suoritetaan yhtä kaikki, mutta laiminlyöjän ja niskoittelijan sustannuffella.“

wuofina ja lewiäwät niin että ne mikäli wiestit tietäwät kertoa tämä kewanäni luultawasti aikaansaawat suurta wahinkoa.

Wähimmin määrin on niittymatoja wiime ja tänä kewanä liikkunut paikottain sijämaasfain Sawossa ja Karjalassa asti ja peljättäwää on, että ne seuraawina wuofina tulewat sielläkin wahinkoita aikaansaamaan, ellei ajoissa ryhdytä tehokkaihin toimenpiteisiin niitä wastaan.

„Koteltu ja tehokas keino niittymatojen tuhotöön alkaessa ja vielä koskemattomien niitujen suojelemiseksi on“, janoo tohtori Reuter mainituksa kirjoitusessaan, „että kaitetaan pihdysojia, joissa on pystysuorat, fileät laibat ja joiden pohjiin kaitetaan riittäwä määrä pihdysojia. Näihin pudonneet toufat woi wärmuuden wuofki tappaa kaatamalla niiden päälle 3 prosentista lysooliliuosta. Milloin niittymatoja ei esiinny aiwan funnatomissa määrissä, woiپی yhtäläisen turwan saawuttaa kynnemällä koskemattoman niityn ympäri syvän suojelewaon, jonka jyrkkä laita on suojelettawan niityn puolella. Tästäkin tapauksesta suositetaan pihntifuoppien kaimamista waon pohjaan. Tällä warotoimenpiteellä on ojan rinnalla se etu, että sen woi toimittaa werrattain lyhyessä ajassa.“

Niin tärkeät kuin wiimeksi mainitut warokeinot tuhojen alkaessa owatkin, ne kuitenkin ainoastaan osaksi woiwat tuota pahaa ehkäistä. Sunret alat niittymaita tulewat joka tapauksessa tuhotuiksi ja ainoastaan alussa koskemattomaksi jääneet nurmet woiwaan niiden avulla häwitettyä pelastaa.

Soita todella perin pohjin woiitettiin tätä pahaa wahinkohyönteistä wastustaa, tulee pyrinnät etupäässä funnata siihen, että koetetaan estää tuhotöitä pääsemästä ilmeistymään.

On wanhaja kiistelemään kofemus, että niittymato aina etupäässä ahdistaa luonnollisia ahonittijia ja wanhempia nurmia, joissa se mieluummin käytkää hywäksien kaskeihin, joka ruoholaji niin sanoaksemme on heinämatuhojen warfinainen tyhssiija. Urtawa heinämatotuho kohtaa sen wuofki aina ensiksi (paitti wiilelemättömillä niitillä, joita monesta Pohjanmaan funnasta mellein tylläänään puintuu) ainoastaan wanhaja, kaskeihinä kaswawia nurmia. Wasta sitten kuin niittymato näissä on löhtänyt edulliset elinehdot ja muuten säähdyteet y. m. owat olleet edulliset, alkaa pahempi tuho, jolloin wihdoin käydään nuorempien ja parimmassa kasvuwuomassa olewien niittymatotuhojen hutyttämelle. Poistamalla kaskeihinä, häwitetään nämä edellytykset. Tämä on kuitenkin saawutettawissa ainoastaan maan aiantuotuksella wilelemisellä. Wanhaja kaskeihinä nurmet owat siis kynnättäwät sekä niihin kylvettäwä wiljaa heinäsiemenen ohella. Wiljeltyjen niitujen tule sitemmin saada kaswaa heinäa ainoastaan neljä tai enintään wiifi wuotta; kuudentena wuonna kaskeihinä tawallisesti pääsee waltaan, jolloin niittymadolla taas on tarjona mitä edullisemmat elinehdot.

Jos näitä itesään aiwan luonnollisia ja yksinkertaisia toimioheja yleiseen noudatettiin, olisi koto niittymatofyhyms pian fratu pois ihmis-

ten ilmoilta. Näin tavoin paremmin ruokkimalla maataan, ja warinkin, jos nurmilannoitus otettaisiin yleisemmin käyhtäntöön, saisiwat maanviljelijät warmaan sekä runsaampia että voimallisia heinäsaatoja kuin mitä he nyt saawat ufeinkin kymmeniä vuosia wanhasta, ofin tyhjiin imetyistä ja puollittain sammalpeittoisista kasteheinä-nurmistaan. Nämä sadot taas epäilemättä runsaissa määrin korvaisiwat sen työn ja kustannusten lisäyksen, mikä maan woimaperäisestä viljelemisestä aiheutuu.

Jos näistä yleisempää laatua olevista mieltemistä siirrymme niihin toimiteihin, joihin nyt lähinnä on ryhdyttävä, jotta mikäli mahdollista saataisiin torjuttu waaara, joka tulewanakin vuonna uhkaa niittymadon nyt viimeksi tuhoamia seutuja, on meidän ennen kaikkea asetettava silmämääräki wanhon kasteheinä-nurmien kylväminen niin laajaperäisesti kuin suinkin. Tästä kohdin on etusijassa aloitettava niistä nurmista, joissa torkein tukkittaus — tutkimus on sopiwin toimittaa elokuun lopulla tai syyskuun alussa — huomataan olevan runsaimmin heinäperhojen, s. o. niittymato-perhojen munia. Ne nurmet, joita syyskuussa ei ole ehditty kylvää, ovat hyönteisiä ajoin seuraavana kerränä — heti lumen sulattua wietäen huolellisesti tarkastettava, jolloin torkein tutkitaan itse mättäiden siisus, koska nurmet, tähän aikaan jotenkin waaaleanruskeat niittymadot usein piilevät jotenkin syvässä mättäiden ruohonjangan lomissa. Tästäkin tapauksesta on niittymatoja siistävät nurmet kiireimmiten kylvettävä niin pitkälle kuin aika myöntää; muut työt, joita käy lykätä, minen muutaman päivän, jääkööt wä-häkki aikaa ja kylväminen täydetään niin suuri työwoma kuin suinkin, sillä lykkyä tai wiimiyttä tässä suhteessa woipi, niinkuin kokemus monasti on osoittanut, käydä jangen kalliiksi.

Jos kylväminen toimitetaan ajoin, ehditään pelot wietä muokata ja niihin kylvää lauraa ja heinäsiementä toi lauraa ja wikeriä tai myös kauriusta rehukki, joten karjalle saadaan oivallista lisärehua.

Mutta — hyvästä neuwosta ei ole mitään apua, ellei sitä noudateta teosja.

Niittymatoperhojet parwilewat ta-walliseksi muutamia päiviä heinäkuussa aikaisemmin tai myöhemmin eri ilma-suhteiden mukaan. Silloin tapahtuu siitos, ja hedelmöityneessä naaras-perhosesja kehittyvät munat jangen nopeaan. Munan, joita on liki 200, asettawat he heinä- ja elokuussa ruo-hoisiin paikkoihin ryhmittäin heinä-ko-riin juuriin tai lehtituppiin. Miel-luimmin walitsewat ne tähän tarkoi-tukseen kastikahenän (Mira cocspi-toja) mättäitä, jonka wuolli tämä heinä, jossa toukat paraiten menestyvät, on waaressa niittymättä häwitettävä.

Barin, kolmen wikon perästä tule-wat aivan pienet toukat esille munista. Ne pöyhvät koolla piilotettuna sam-malen ja nohon seassa, luowat use-ampia kertoja nahkansa ja kaswarat jokaisen nahnan waihdojen jälkeen. Kuitenkin ne eiwöt wietä kylvän kul-ussa tee tuntuwaa wahinkoa, eläen pii-loisinaan, ja talwen kuluessa ne kai-wautuwat yhä yhwemmälle mättäisiin tai kuohkeaan maahan, joissa sitten talwehtiwat.

Mutta seuraavana kerränä ne taas ryömivät esille, luowat tawallisesti nahkansa wiimeisen kerran ja owat nyt hywin näkäläisiä. Silloin ne käyvät waaressa niittymättä, jos niitä on paljon.

Niittymato ei syö koko korria, waan jyski heinäni poikki wäähän ylempää korren juurta sekä syö ainoastaan ty-wiojan. Näin se lyhyessä ajassa tur-melee ruokaniittymä. Niitty on pian paljaaksi syöty ja ikäänkuin toukilla kylvetty. Silloin tulee nältä eteen ja alkaa „nälkäwaelus“. Lufemattomat miljoonat mätelawat 16 joulukuun juo-raan eteenpäin kuin sopulit, poikki maanteiden, wainioiden ja soiden es-teisiä wälittämättä, syötyinä jär-ween tai mereenkin, jos semmoinen eteen sattu. Lähän perustuu toukkin pöyhnti ojaissa. Kun taas löytävät ruo-famaar, niittyn, laurapellon y. m. s., niin alkawat he uudelleen tuhoystyönsä. Tätä tuhoamista ei kuitenkaan kesä foto kesää, eipä kowin monta wiikoa-faan. Wihdoon on toukka syönyt itsensä

tylläiseksi lakkaa ruotaa maistamasta ja kohta niittymadot „katoawat itse-tään“. Mutta ne eiwöt ole siltä hä-winneet. Ne owat koteloittuneet, niin-kuin kaikkien perhosten toukat telewät. Nyt ne makuawat melkein liikkumatto-mina, syömättöminä ja jalattomina kowassa kuoresja kuin ruumiin arkuissa. Kotelona-olo on waan werrattain lyhyt aika, jonka pituus riippuu ilma-suhteista. Siinä muuttuu toukka foto-naan muotonsa. Raatelewasta 16-jäl-kaisesta „madosta“ tulee jangen kauris, 4-siipinen, 6-jalkainen perhonen, joka leijaillee niittujen yli ja herkuttelee kuf-taiten tarjoamalla mehellä. Ei se pa-haa tekisi, kun waan ei munisi, kun waan ei olisi tiedosja, että yffi naaras woi saada liki 200 jälkeläistä!

Yleisiä uutisia.

— Waltiopäiwä-afia. Wiime waltiopäiwällä anoiwat säädty että posti- ja matustajalikeenteen wälittä-miseksi mannermaan ja Ahwenanmaan wälillä ryhdyttäisiin sellaisiin toimen-piteisiin että tätä liikennettä niinä aikoina talwella, jolloin jäät meren sellillä eiwät kannata, ylläpidettäisiin Kivimaan, Brändön, Kumlängen ja Wärdön pitäjien kautta tarkoitukseen sopiwillä hyyhnelaiwoilla. Tämä sää-tyhen anomus esitettiin lausunnon an-tamista warten senaattissa w. l. 27 ja päätti senaatti antaa asiasta epää-wän lausunnon.

— Osuustoimintalaki. Waltio-säätyjen wiime waltiopäiwällä hywä-lymää osuustoimintalaki on nyt wahwis-tettu.

Samalla on myöskin hywälyetty wal-tiosäätyjen anomus, että jos yhityisten aloitteesta saadaan aikaan tarkotuksen-muutokset järjestyksessä keskuslain-rahas-to, jonka tarkotuksena on osuuskuntain wälityksellä tyhdyttää pienten maanwil-jelijain ynnä muiden elinkeinonharjoit-tajain luotontarwetta, waltio sille myön-täisi tarpeellista kannatusta.

— Naisten oikeus päästä yli-opistoon. Yliopiston konsistorin esitys, että naiset ilman erityistä hake-musta owat oikeutetut suorittamaan ylioppilastutkinnon sekä tulemaan yli-opistoon kirjoitetuksi, on nyt wahwis-tettu.

Uudestakaupungista ja Länsisuomesta.

— Kaupunkimme lääkäri. Sää-tetiet. kand. D. Rohde on määrätty hoitamaan kaupungilääkäriin wirtaa täällä sillä ajalla, kuin kaupungilää-käri K. E. Rostedt nauttii wirtawapa-uttoa, joka alkoi lesk. 26 p:stä ja jat-kuu elok. 1 p:ään.

— Opettajattareksi Wöhdensaa-reun koulukouluun. Uudenkaupun-gin maaseurakunnassa on walittu opet-tajatar neiti Ella Rosten täältä.

— Uudenkaupungin Säästö-pankin pantiin säätöön wiime kesä-kuun ojala Smk. 11,945: 19. Samalla ajalla ulosotet in säätöjä Smk. 8,770; siis säätöön pantiin Smk 3,175: 19 enemmän kuin ulosotettiin. Koko kasjalike kuulauden ajalla tefi Smk. 38,265: 79.

— Neiti B. Jane Toddin hau-taus. Erittymä juhlaillimpi juhla-hetki oli kirkkosamme wiime sunnun-taina kello 12 päivällä, jolloin stellä toimitettiin neiti Jane Toddin ruumiin siunaus. Kirkko oli tätä toimitusta warten kofonaa mustaan puettu ja ruufuilla sekä lehtikaswilla kaunistettu. Kellon lyötyä puolikajitoista alkoi W. B. K:n soitto-kunta kirkkornissa soit-taa surumarschia juuri kuin ruumis-saatto lähti liikkeelle täkäläiseltä sairas-huoneelta, jonne neiti T:n ruumis oli wiety hukkuma paikalta, ja koto ajan murhehaaton liukuesja kirkkoa kohden kakuwivat marsjin surulliset säweleet, sifki kunnes se ehti kirkkoon sijalle, jonne tulkaessa urut alkoivat soittaa suru-hymniä. Kirkkoon saawuttu wiettiin

ruumisarkku kuoriin sitä warten laite-lle suruharsoon ja kullilla peitetyllä katoalkilla, jonka jälkeen kullilla ja lu-luisilla sepeleillä päällystetty ruumis-arkku ynnä sen kantajat, kaikki täkäläi-sen tanskalaisen telegofalaitoksen wir-tamiehiä, sekä niiden ohella myöskin wainajan surewa sulhanen walokuwat-tiin. Tämän jälestä astui ruumisar-kuun luo pastori Karlsson ja piti ruot-sinkielisen erittäin kauniin ruumisaa-rnan, huomauttaen siinä m. m., että wainaja, joka lailla wiisaan neitse-n totimaastansa oli lähtenyt wieraalle maalle etsimään ja topaamaan ylkäänä, tapoifkin täällä sekä maallisen että tai-waalisen ylkänsä j. n. e. Kansa, joka ruumis-saatto seuratun oli wirrannut sifalle ja ääriänsä myöden täytti awa-ran kirkomme, kuunteli sywällä har-taubella pastori Karlssonin liikutawaa puhetta ja tuskin ainoakaan silmä jäi kynnelistä kostumatta. Ruumiin siun-austoimituksen päätyttyä lauoi arkun äärellä tanskalaisen lesken muodos-tettu mieskwartetti useita lauluja, tä-hän tilaisuuteen sopiwa. Sitten taas soitettiin uruilla suruhymniä ja kanta-jat alkoivat kantaa arkua kirkon ulko-puolella odottawiin ruumiswainuihin. Ulko-owella otti soitto-kunta jälleen soit-tolla ruumiin wastaan kunnes se nos-tettiin ruumiswainuihin. Tämän jä-lestä lähti tuo miekäläisissä oloissa harwinaisen pitkä ruumis-saatto hiljal-leen etenemään hautausmaata kohden. Heti ruumiswainujen jälestä seurasiwat jalkaisin kaikki tanskalaiset telegofawir-kamiehet. Myöskin suuri kansan pal-jous seurasi saattoa hautausmaalle, jonne saawuttua torwisoitokunta hau-dalla soittaen otti taas ruumista was-taan. Pastori Karlssonin sitten siun-nattua haudan, johon wainaja lasket-tiin, lauoi jälleen ennen mainittu mies-kuartetti useita lauluja, ja sen perästä surewat tuttat peittiwät haudan, jonka päälle sitten surunauhoin ja englan-nin sekä ruotfin ja tanskan kielisillä kirjoitetuilla warustetut nauhat ja kuf-tafet laskettiin, ja näin peitetty hau-takumpu walokuwattiin. Näin päättyi wiimeinen palvelus wieraalla maalla fortunutta, onneansa tawoittelewaa — ja sen löytännytään — imeä kohtaan, jota tapaus warmaankin kauan tulee säilymään läsnäoleitten muistossa.

— Tupakkajuttu. Kauppias A. Ahlqwistin tulipalossa täällä toimitet-tuja poliisitutkinnossa, kuten lukijat muistanewat, löydettiin myöskin n. s. telefontupakkaa muutama sata paketta, jota tullaamattomana oli myyty Ahlqwistin kaupassa. — Eilen oli tämä juttu esillä täkäläisessä Raastu-wanoikeudessa, jossa tullinhoitaja Osk. Gräsbeck kantajana sekä Ahlqwist was-taajana, jota awusti waratuomari S. Niden. — Todistusten ja oman tun-nustuksensa mukaan oli syhyetty kyllä tiennyt sanotun tawaran tullaamatto-maksi mutta oli puolestaan ostanut sen eräältä nuustaupunkilaiselta ja rau-malailta kauppiailta.

Kun useampia todistajia oli astassa kuulusteltu sekä mahdollisia wäitteitä tehty, otti Oikeus asian lopulliseen tutkintoonsa ja katsoi selwille käyneen että Ahlqwist oli tehnyt itsensä syyppäiksi näin luwattoman tawaran myymiseen ja tuomitsi wastaajan wettämaan tästä jalkoa 300 markkaa ynnä myydyistä 403 pakettista maksamaan korwausta 906 markkaa 73 p:ää sekä korwamaan useampien todistajain p:llat muuta-malla kymmenellä markalla. — Wastastosta löydynt 343 pakettia tuomit-tiin menetetyiksi.

Wastaaaja ilmoitti tyytymättömyy-tensä päätöfseen.

— 10 talonmistajaa oli kut-suttu eiliseen raastuwantokouluksen was-taamaan palosyynisissä harwittuihin lai-minlyömisiin niissä kohdin, joista kaupungin Palojärjestys 25 p:llä tar-kemmin mainitsee. Wäätöfjeksi tuli, että kunkin on korjattawa huomautetut epäkohdat neljän kuulauden kuluttua uhkafalon uhalla.

— Wälfäestä weden wiennistä tulipalopaisalle pa:kittiin eilisessä

raastuwan kofoufessa seuraawat hen-kilöt:

Kesäkuun 10 päivänä sattuneeseen tulipaloon Wiitanen & Waiwon räätä-likiteessä saimat palkintoja:

Johan Heinonen (Widen & Walli-nin renki) ensimmäisen palkinnon, 12 mk.

Wiktor Grönholm (Widellin renki) toisen palkinnon 8 mk.

Otto Suominen (Sundblomin renki) kolm. palk. 6 mk.

Alefs. Wirtanen (Widströmin renki) neljännen. palk. 6 mk.

Kesäkuun 23 p:nä sattuneeseen tuli-paloon kauppias Ahlqwistin kauppa-puobissa saimat palkintoja:

Oskar Heinonen (Saksjonin renki) ensimmäisen. palk. 12 mk.

Abraham Wälonen (Grönroosin renki) toisen palk. 8 mk.

Otto Suominen (Sundblomin renki) kolmannen palk. 6 mk.

— Mlajo. Wiime perjantaina kun kauppias Tolletin renki kyyditti muu-atta herrasmiestä koto ajaa hiljaisista juoksuu kauppatorin poikise, sattui niin että eräs poikainen pölähti hewofen eteen ja niin joutui sen jalkoihin. Mlajo kyllä koetti ohjata hewofensa oikealle niin loitolle, kuin mahdollista torille silloin asetusta „Lawntennis-pelistä“ sekä sen pelaajista; waan pikku poikafet, jota pelaajia palwelewat, juoksemalla heidän pallojensa noudan-taan, eiwät tällöin luule eikä näe, waan juoksewat kuin päin pallojen per-rässä; niin nytkin tapahtui, ja sillä seurauksella, että poika joutui hewofen jalkoihin, kuten jo mainittiin. Poika-nen sai pienempiä wammoja jalkoihinsa niin että täytyi lähtä lääkäriin luo apua etsimään. Syyndä tapaturmaan ei ainakaan tällä kerralla ollut ajajan huolimattomuus.

Walittuja on kuulunut siitä että tuon ylempänä mainitun pallopelin pelipaikaksi on walittu kauppatorista juuri se kohta, jossa paras kulkuliike walitsee. Muualla ei sitä saifi tehdä — mutta täällä se lienee luwallista, koska ei edes poliisiasetus siitä mitään mainitse. Mutta jos sentähden sitten sattuuse useampia mlajoja, niin ei kait pitäisi sitä pitää sopimattomana tekona. Joku woine tähän huomauttaa, että ajajat kulkoot hewofinensa torin ympä-ri johtawia katuja, mutta siihen was-taifimme me, että pallopelin pelaajat woiwat myöskin walita isfellenä sopi-wamman paikan, — sekä jätämme kaupungin järjestyksellään rakkaista-wakfi, kummalla mielipiteellä tässä koh-din on etuoikeus.

— Raupunkimme kyllälaitos. Täältä toimitettujen festikemariifityien lulu kesäkuulla tefi kaikkiaan 39.

— Bellerwo nro 6 jae-taan tämän numeron mukana kaikille niille tilaajille, jotka owat sen lehtemme ohella tilanneet.

Bellerwon koko wuofikerran tilauksia wietäin wastaanotetaan lehtemme hy-tetydesjä, ja lähetetään tilaajille kaikki tähän asti ilmestyneet numerot sitä mukaa kuin tilaukset meille saapuwat. Koko wuodelta maksaa Bellerwo aino-astlaan 1 mk:n ehtemme mukana ti-lattuna. Etis yhdellä markalla saa-daan wähintään sadan markan arwoi-set neuwot!

— Wälfäestä weden wiennistä

— Wälfäestä weden wiennistä taretki 1:fi wuodelsi, alkaen 1 p:stä elok. Wälden piirin kanjatouluksa wal-liti johtokunta ainoan halijan kierto-koulunopettajatar Hanna Törn'in. — Poikain kätitöiden opettajaksi samassa koulussa walittiin puuseppä Alefs. Leh-tonen Wellualta.

— Mhyty talo. Katan talon Wännäisten kylässä on sen nyhyinen omistaja myynyt ent. maakauppiaille B. Kairituulle 18,000 mk:n hinnasta.

— Wähänmaan luoto.

— Työlatko epäilemättä! Eräs uutisen kirjoittaja täältä luo-dolta walittaa surfeasti „työlatkon“ eli „lahkon“ ilmestymisestä luodollamme, josta tietysti on peljättävä näkäläuo-leman seuraawan koto paikkakunnalle,

jos se waan lewiämään pääsee. Mi-nun tekisi mieleni, waikkei uutinen itse puolestaan kōmpelyhtenä tähden sitä ansaitfisi, samasta „latossa“ antaa wäähän lähempää selitystä, koska lukija muuten saifi nurjan käsityksen luotom-me oloista.

Täällä, muka „kōyhällä“ luodollam-me, — waikkei se todellisuudessa ole-kaan kōyhä, waan hywinwoipa —, on tofiaan ilmestynyt ihmisiä, jotka owat tehneet työlaton, ja epäiltäwää on, että se laajeneekin wietä, jollei siihen waan ajoissa julkua saada. Wäidän luoto-laisemme owat tähän asti olleet joten-fatin hyfimiellisiä ahkerassa työssä, mutta nyt wiime aikoina owat muu-tamat waimot ja miehet päättäneet etteiwät he enää tee työtä sunnunta-ja juhlapäiwinä; eiwät he lupaa enää mennä niinä päiwinä esim. werkolle, waan ottawat silloin wopautta ja läh-temät kirkkoon ja muualle, missä toi-woowat saawanja Sumalan janaa kuulla ja wiljellä; owat jättäneet kaupanteon, markkinoille menon, heinämenemisen ja muut semmoiset askareet hyfinomaan arkipäiwiksi, ajatellen ehkä: „huilu pal-jon työtä tekee, wilfas elää wähem-mälläkin.“ Muita työlatkoloista en sitte tunne enkä ole kuullut täällä olewan, paitsi joku juopporatti siellä täällä, joka eiwät kerkii työhön arkeinakaan; mutta näitä on luodolla ollut entisfin aikoina, eikä niitä nyt wasta ole ilmestynyt.

Tuo rikkiwifas luodon ja wietä pohjoisimpain kuntainkin olojen tuntija on myös ihmisfään siitä, ettei noilla „lafon“ tehneillä ole paljoakaan „us-koa“, koska eiwät edes kärsi siitä pu-huttawankaan. Minun mielestäni täy-tyy heillä olettaa sitä olewan, koska owat uskaltaneet waweta entisistä toi-melaisiudesta wähentämää ja sit-telin uskowat toimeentulewansa. Taitta mitä „uskoa“ tuo aliantuntija tarfoit-tanee? Tarfoittaneeko sitä kuin sota-mies sanoi, kun häneltä kysyttiin, mitä „usko“ hänellä oli, hänellä olewan jaman uskon kuin suutarillaakin. Mikä usko suutarilla sitte on? No se, että kun hän joku wuosi sitten tefi minulle saappaat ja hän uskoo nyt, etten minä niitä koskaan maksaa, — ja minä us-kon samalla tawalla!

Mutta „hengettömiä“ eiwät nämä merkifiset ihmiset minunkaan mielestäni ole, niinkuin heidän tarkastelijan-jain arwelle. Eiwät ole siis wietä näänthneet ja kuolleet, waikka owatkin tehneet tuon peljättäwän „lafon“. Rukousko lie sitte auttanut! Mutta owatko he muodoltaan niin „surkutelta-wan näköisifiki“ muuttuneet, kuin hei-dän surkuttelijansa mainitsee, siitä on minulla toinen kokemus. Minun mie-lestäni owat he päin wastaoin, merkif-ististä kyllä, entisestään tulleet paljoa kauniimmiksi! Se owat nimittäin teh-neet „lafon“ irwistelemisestäkin ja tur-hasta naureskelemisestä, jota „lakko“ kyllä on irwihampaitten mielestä samaa kuin muutua „surtean näköisefiki“, waan ei siwistyneitten ihmisten.

Ja mitä tulee siihen, että nämä „lakkolaiset“ owat ruwenneet käyttä-mään jälleen wanhaa wirfikirjaa uuden sijasta, niin ehkä heitä pakottaa siihen heidän warattomuutensa, etteiwät suuta uutta hankita, waan käyttäwät wanh-joja hywiä kirjojaan, joita heillä on ifäin perintönä wietä jälellä, siinä toi-woosja, ettei „esiwalta“ ollene niin an-kara kuin se ja ne, jotka nurjalla sil-mällä heitä tarkastelewat, ja ryöstäifki heiltä heidän talliin wopautensa. En minä sentään usko, että he owat ros-woamifisen ja kenenkään kirjoista otoi-telehtiä warastamaan ruwenneet, waikka uutisen kirjoittajan walituswirvestä saakin sen käsityksen. Semmoisesta toi-mesta owat he tietääkseni myöskin tehneet „lafon“.

Popukki o ifi tälle sanomalehdelle kunniaifki ja mille lukijoille hyödyfki, jos sellaiset tynälfijät, jotka eiwät muuta usaa, kuin wafawia asioita ir-wistellen wäärifistellä, tefifiwät moifesta toimestaan kiireellifen ja pöyhäifen „lafon“.

Toisten lifää, jos tarwitaan.

Quotolainen.

— Saitila. — Ulfkonen runjaan sadetulan kansja käwi täällä w. l. 25 p:nä. Sade olihin warfin terwetullut, kun edellisten päiwien paahama ilma oli maan jo-tenfakin kuwammut.

— Omenapuut useissa puutarhoissa täällä ovat kiviunee näköisiä ja lehdettömiä, joten omenoita tullee tänä vuonna vähän.

— Sieneekö sopiva? se työ josta joku kaiteti saaliin himossa, toimitti, kun näet erästä torpasta pitäjämme tafamailla Juhannuspäivän vastaajana yhnä wietitiin joukko pajunparkeja, joita kotona kuitattiin. Hjeltekka, lukijat, Juhannuspäivän vastaajana yhnä harjotetaan tällaista työtä! Ei arkipäivät riitä, nähty pyyhänä toimittaa — näin tarkeitä asioita. Oi pimeyden waltaa! oi sen palvelijoita, jotka ei tiedä mitä tekevät. — R. L.

Saitilan Roumasta.

— Säwyttö myyttä selin. Kun viime Juhannus-aatton illalla klo 9 ajoissa puusepän oppilaat W. Sainio ja J. Heino olivat käyneet lähellä olewassa S. Lehtosen asunnossa, heidän kotio palatesaan tuli puuseppä R. Nieminen, vähäsen päästyneenä, heitä vastaan ja sanaa sanomatta hyökkäsi edellämaitun W. Sainion päälle, lyöden häntä wästen silmiä ja antaen wiera useita wähempää istuja niin että W. Sainio oli wähyllä waiwua maahan. Tästä arwatenkin olisi syntynyt pahempia seurauksia, ellei mainitut puusepän oppilaat olisi lähtenyt pafoon potkimaan. Sen jälestä R. Nieminen kiroten ja rähätien poikkesi puuseppä Wallinin asuntoon, jossa taitonsa ja waimensa suhteen ylwästiellen ijomman ajan melusi kunnollisten perheen wälien juhlarauhaa häiriten.

Olisi suotawa asia, jotta tuon turmiota tuottawan „Tohtori Alkoholin“, walta jo pian poistuisi kansamme keskuudesta, ettei meidän tarwitisi yhä sen kurjia waiwutuksia nähdä, ja että itse kullin lohdastansa wälttäisi sen — alkoholin — seuraa. — ?—

Robiojoki.

— Sopimatonta oli muutamien nuorten miesten käytös, jota he w. l. 23 p:nä ollesaan kirkossa täällä ojittoivat. Wiinapullot taskuisia sekä muut äänekkäästi keskustellen kirkossa, ojittoivat he kaikkea muuta, waan ei ihmistunnetta ja säädyllisyyttä, joka kuitenkin pitäisi joiakaisella olla. — R. L.

Mynämäki.

— Wäärennyssuttu. Turun raastuwanoikeuteen on talollinen Gabriel Mäkilä Mynämäen pitäjistä haastattanut talollisen Juhon Matsjonin saman pitäjän Jhalaisten kylästä waatien tälle edeswastautusta siitä, että tämä pöytäkirjasta, joka oli syntynyt Mynämäen kihlakunnanoikeudessa nostetussa kunnianloukkauksjutussa oli raapimalla poistanut oikean tekstin sekä antanut wäärentää Mäkilän siihen otetun todistuksen sekä sitte walitusta warten jättänyt wäärennetyn todistuksen keis. Turun howioikeuteen.

Juttu on ollut raastuwanoikeudessa useita kertoja käsiteltävänä sekä viimeksi w. l. n 26 p:nä, jolloin raastuwanoikeus julisti siinä päätöksensä tuomiten Matsjonin pöytäkirjan wäärennyksestä 1 wuodeksi 6 kuukaudeksi kuritushuoneeseen sekä todistuksen wäärentämisestä 2 kuukaudeksi wankuteen tai kun tämä muutetaan kuritushuoneerangaistukseksi, niin tuomittiin hän 1 wuodeksi 7 kuukaudeksi kuritushuoneeseen. Sitä paitsi määrättiin hän maffamaan oikeuskuluja wähän yli 200 markan.

— Ryhpylätöiset. Olawin ryhpylätöiseen Sawonlinnassa on w. l. 19 — 26 p:n wälillä sijäntkirjoitettu m. m. seuraawat ryhpywieraat: neiti Ellen Tollet Uudestakaupungista, neiti Miina Swanberg Behmaalta ja neiti Hulda Granholm Raumalta.

— Paimion emäntäkouluun on otettu m. m. seuraawat oppilaat heinäkuun 1 p. alkawaan kurssiin: Hulda Heininen, Taiwasfalosta, Aleksandra Lehto, Behmaalta, ja Elsa Mäki, Sinnerjoelta.

— Wankilat. Turun lääninwankilassa säilytettiin viime toukokuulla kaikkiaan 394 wangittua henkilöä, joista 352 mies- ja 42 naispuolista. Näistä olivat edelliseltä kuukaudesta jällellä jääneitä 210 miestä ja 29 naisia sekä toukokuun kuluessa lisääntulleita

142 miestä ja 13 naisia. Samana aikana säilytettiin Porin kaupungin wankilassa 15 sekä Rauman ja Uudenkaupungin wankiloissa yksi wangittu henkilö, jota wästoim Naantalun kaupunkiwankila ja Raasteholman kihlakunnawankila Ahwenanmaalla ovat olleet tyhjinä. — R. L.

— Olioppilastutkimossa on w. l. 26 p:nä hywäksytty Rauman Yhteislyseosta päästetty oppilas Wäinö Grönlund. — R. L.

— Eräs henkiwakuutusjuttu päättynyt. Kuten muistettane, ilmoitti asemapäällikkö, Rauman radalla, D. Rofsted lopulla vuotta 1898 haluanansa 10,000 markan henkiwakuutuksen „Suomesja“, joten lääkärintutkimus pidettiin, ja henkiwakuutusyhtiö hywäksyi hakemuksen sekä laati astiamies R. W. Holmbergille wakuutuskirjan annettawaksi astiamiehelle, jota jo seuraavana päivänä astiamies lehoitti wakuutuskirjaa lunastamaan, mutta jottaesja astiamies kieltäytyi wastaantamasta ensimmäistä wuofimaffua ja jomana päivänä kuoli wafutuksen hahtija. Henkiwakuutusrahoja ei maksettu. Tähän ei kuolinpesä suostunut, waan jätti asian Helsingin raastuwanoikeudelle, jota hylkäsi maffuwaatimukjen. Mutta howioikeus, johon asian wädotettiin, kumosi raastuwanoikeuden päätöksen ja wälwoitti „Suomen“ maffamaan kysyessä olewan henkiwakuutussumman 10,000 mkaa yhnä 5 prosentien koron 2 p:ttä kesj. 1899 sekä oikeudentäyttykustannuksina 80 mk. Keisarillinen Senaatti on wahwistanut howioikeuden päätöksen, wälwoittaen „Suomen“ tämän lisäksi wälä maffamaan 60 mkaa kulunkia. — R. L.

— Juhannuswiinojen ostajat walokuwattu. Että walokuwaukstonekta jo kauan aikaa on menestystellä käytetty monen hywän asian palveluksessa, on kyllä tunnettu. Niinpä owat esim. raittiusmiehet, sekä kirjailijat että luennoiijat, jo aikoja sitten huomaaneet walokuwaukstonekta olewan tehokkaan asean wiinan suurta ylwaltaa vastaan jotta käydesään. Raittiuslehdistä on, ei ainoastaan raittiusmiesten ja naisten kuuwa runsaasti, waan, tarwitessa, wästapuuoleuften miesten. Ja raittiusluentojen pitäjät kuuwien awulla wiewät kuulijansa tutustumaan wätkijumain käyttäjiin niin lifesesti, kuin „juomarin maffan“, „juomarin yhdämen“ y. m. lauselemineen on. Eiteellisten raittiusesitelmiin kuulijoilla on siis jo joiakuin selwä, kuwilla walaiistu käsitys juomarin korean kirjawasta ja pöyhöttynestä, „siifkunnasta“. Mutta itse sitä tapuusta, jolloin ihmiset miehisä hyökkääwät wiinalähteille kellekulehinsa tuota ilolientä ammentamaan, ei lienee tietätkemme wälä kullan walokuwaja kuisuttanut, waikka tuo kuwa olisi sekä fauneudelliselta että historialliselta kannalta opettawainen. Rauman uuden wähäiswyyntiojafekhytön „juhannuswieraat“ saawat nyt kumminkin kiittää sitä harwinaista onneaan, että he kimsuineen kamsuineen owat tulleet kuwatuiksi. Näitä harwinaisia kuuwia on kahta eri laatua ja oiti kuwat Ida Berglundin walokuwauksliike juhannus lauantaana, jolloin tungos wiinakaupan owella ja edustalla oli joiakuin suuri. Kuwat owat onnistuneet werrattain hywin, waikka kuwatawat, huomattuaan walokuwajaajan walstuoston salin alkunassa raatihuoneella, alkui piloutuivat nurlan taakse. Mutta kun ei walokuwauksione odottamalla ottanut poistuakseen ja juhannuswiinat oli jaotawa waikka maan raosta, tuli joukko viimein owelle tafaijin entistä innokkaammin pyrkiäkseen sijalle. Silloin oli kuwa filmänräpähkyssä otettawa. Waan samalla sulaksi aurinko pilwen alle ja tuo ihmisjoukko leiseineen tuli hiutan tumman muotoisena kuwano sekä astionomaisen rakennuksen pohjoiselle osalle lanteki mhös synkkä warjoistus, joka ei kuwaa pilaa. Kuwia saa tilaamalla ostaa 1 m. 25 p. kpl. — R. L.

Sopisi tuota tilaisuutta täälläkin walokuwajaajan hywäksensä käytettä, ja kuisittaa meikäläisen wiinapuodin kiewraat, jos ei ennen niin ainakin jouluwiiinojen oston aikana.

Muualta kotimaasta.

— Keis. Wäjestetin arm. Julistuskirja sen johdosta, että S. W. Keisarinna Aleksandra Feodorowna on synnyttänyt tyttären, jota on saanut nimen Anastasia ja on kutsuttawa Keisarilliseksi Korkeudeksi. Annettu Pietarhowsissa, 18 5 p:nä Kesjakuuta 1901.

— Me NIKOLAI Toimen, Jumalan Armosta, koto Wänjänmaan Keisari ja Stjewaltias, Puolanmaan Tsaari, Suomen suuriruhtinas, y. m., y. m., y. m. Teemme kaikille uskollisille alamaifillemme tietäwäksi: että Weidän Korkeasti ratastettu Puolijomme, Keisarinna Aleksandra Feodorowna tämän Kesjakuun 5 p:nä onnellisesti on Meille synnyttänyt Tyttären, jota sai nimen Anastasia.

Wastaanottaen tämän Keisarillisen Huoneemme lisäyksen uutena osotteena Meille ja Keisarinnallemme suobusta Jumalan siunauksesta, ilmoitamme tämän iloihen tapauksen uskollisille alamaifillemme ja lähetämme yhdesjä heidän kansansa hartaita efitrukouksia Keisarillialle, että Wastajsynnynt onnellisesti wartuisi ja menestyisi.

— Me käskemme kaikissa astionomaisissa astakirjoissa kullumaan tätä Weidän Korkeastiratastettua Tyttäremme, Suuriruhtinatar Anastasia Nikolajewnaa, arwoniemellä Keisarillinen Korkeus.

Annettu Pietarhowsissa 5 päivänä Kesjakuuta vuonna jälleen Kristuksen syntymän tuhat yhdeksjnsjataan ensimmäisenä, Hallituksemme seitsemäntenä.

Alkukirjoitukseen on Keisarillinen Wäjestetki Korkeimmanomatäisesti kirjoittanut:

„NIKOLAI.“

— Suomen Lähetysseuran wuofikokous pidettiin viime keskiwiihkona seuran uudesja rukoushuoneessa Helsingissä. Kokouksen awasi lähetysjohtaja, lehtori J. Mustakallio muutamilla sanoilla. Puheenjohtajaksi walittiin kirkkoherra S. W. Roos Uudestakaupungista ja sihteeriksi pastori A. E. Candolin Helsingistä.

Puheenjohtaja alkoi toimensa rukouksella. Wuofikertomusta vastaan, jota painettuna oli kokouksessa jaotawana, ei ollut mitään muistutamista. Seuran tilit niinkään hywäksyttiin ja tilintarkastajain, kamreeri J. Wafilierin ja pastori E. D. Kjälströmin ehdotuksen mukaan möönnettiin seuran johtokunnalle ja sen rahastonhoitajalle täysi wästuuwapaus viime wuoden warainhoitosta.

Kun sitten oli keskusteluyhmykset läpikäyty, walittiin kulluwan wuoden tilejä tarkastamaan kamreeri J. Wafilier ja pastori R. A. Silden sekä niiden warameheksi pastori E. Panellus. Johtokunnan jäseniksi walittiin uudelehen kaikki eroamiswuorossa olewat,

Linjaali-terästä saapunut Lindén & Wallin'ille Uudessakaupungissa.

nimittäin warfinaijiksi jäseniksi tehtailija G. W. Sohlberg, kamreeri W. Jacobson ja efitellijäsihteerit C. A. Forsell sekä warajäseniksi pastori C. E. Lundel ja kauppias Er. Nyman. Pöytäkirjan tarkastajiksi walittiin pastori A. Wallenius ja tehtailija J. Nisinen.

Puheenjohtaja päätti kokouksen rukouksella lähetystyön puolesta.

— Weistokursin kansakoulun weistonopettajiksi aikowia warten toimeenpääne weistonopettajia Diwa W. Corander Helsingissä Korkeawuorokatu 23. Kurssi, jota warten 800 markkaa waltionapurahaa on myhönnetty, on maffuton paitsi 10 mk. sijäntkirjoitusmaffuna, alkaa 4 p. heinäkuuta ja kestää neljä wiihkua.

— Keinoittelijoita. Kouwolasja otti sikkäläinen poliisi toisjapäivänä talteenja erään miehen, joka kullki keräilemässä ihmisiitä rahoja muka „lakkautetun Päiwälehdhen hywäksi“. Muutamia kymmeniä marffoja oli tämä aiwan omilla astioillaan kullkuwa mies jo mainitusja feudussa saanutkin ihmisiitä petkutetuksi.

Meitä on pyydetty waroitamaan ihmisiä usomasta moisia kiertelijöitä ja heille rahojaan antamasta, koska Päiwälehdhen puolesta ei ketään tällaista waroienteräjäjää ole kullkeellä.

Kirjallisuutta ja taidetta.

— Wellerwaa on 6:3 n:o ilmestynyt, sijältäen: Silmähykiä yhteis toimintaliikkeejemme V. Onko maamiesseuran pidettävä tawaraa warastossa, W. J.

— Wirfan arwo, sen talteen ottaminen ja käyttäminen, J. A. S. — Niittymato. — Koko käännös, R. W. S. — Punatatti nautakarjassa, E. v R-w. — Maamiehen kirjuja, J. E. S. — Aidanpanijan kofemuksia ja mietteitä, Aidanpanija. — Käyttäkää ainostaan ensi arwoista kuolaa. — Kotimaan kullumista. — Pieniä tietoja. — Emäntien ofasto. — Suklijain ofasto. — Wellerwon toimiston ofasto. — Karjanpalkkijemiset. 1901.

— 44 —

„Jos niin olisi, olisi kaiikki hywin; mutta minua surettawa, herra kreivi, että te niin wälawana koetatte efsyttää minua totuudesta. Tämä nimetön kirje, jota juuri äskeläin on minulle saapunut, kuitenkin puhuu toista. — Suwaitfetteko luea sen?“

Kreivi hätkähti ja alkoi wäpista koto ruumiiltansa, istuesansa samalla sohwalla, johon hän oli kehoittanut rowastinkin istumaan. Kuitwäsi, jolla hän kuumeen tapaisesti riuhtaisi hänelle tarjotun kirjeen, wäriksi kuin wilutahtisen Kreivi alkoi heti lukemaan seuraawan sijältöistä kirjettä.

Kunnianarwoisja ja korkeasti oppinut Herra Rowasti!

Muuan henkilö, jota hywin paljon suosii erästä kreivi W. nuorempata, usaltaa täten kääntyä teidän puoleenne eräässä astiasja, jota läheltä koskee mainittua kreiwä, ja, mikäli teillä on osallisuutta astiasja, myöskin teitä. Wyhyt efitys mainitun kreivin myhjemmistä elämänwäheista, jotta mahdolisesti owat tuntemattomia teille, lienee kuitenkin ensin tässä paikallaan.

Kreivi W. nuorempi matkusti ajattelemattomasti, kuten ainakin, Englantiin, ennentuin hänen kuolleen isänsä laaja kuolinpesä tuli lopuun selwitettyä; ja sitten wälä hän naimisellaan, erään halwan köyhän tytön kansja täällä, nostatti huippuunsa sen epäsuonun, jota wallitfi hänen ja wanhemman wäljensä wälillä heidän erilaisten luonteittensa tähden. Wähän aikaa kulluttua näistä tapahumista, tuli tieto eräänlaid-

Ulkomaalta.

Sota Eteläafrikassa.

Keitjin luona tapahtuneesta taistelusta antaa eräs Kapkaupungista w. l. 24 p. lähetetty sähkösanoma seuraawia tietoja. Kun englantilaiset olivat yllättäneet junan, niin buurit alkui lähtiwät pafoon, mutta huomattuaan, että englantilaisia oli wain pieni joukko, kääntywät he tafaijin ja olleen wästustajiaan kulluisimmat käiwivät ankarasti heidän kimppeunsa. Kauan wimmatusti taisteltuaan onnistui heidän walloitaa wauunut tafaijin. Mutta juuri silloin kun tämä tapahtui, saapui ewersti Delisle lisäjoukkoinen. Taistelu alkoi nudestaan entistä rajumpana. Oja buureista heittäytyi wauunujen alle ja ampui yhtämittaa pyhrien wälisistä, sikkäläisiä kun toinen oja heistä wäljastettuaan juhdat niitten wauunujen eteen, jotka olivat etäämpänä englantilaisista, kuljetti ne pois paikalta. Englantilaiset juoksimat nyt wauunujen aijain ja häkin wäläin ja käyttiwät parhaansa mukaan pistimiään. Niinostaan yhhimmällä wälimatalla ammuttiin Buuripäällikkö Delarey otti persoonallisesti osaa taisteluun. Hänen wierestään kaatui yksi buuri ja toisella puolella olewa naapurinsa haawoitui. Lopuksi muodostui taistelu sellaiseksi, että joukottain olettiin mies miestä vastaan. Wihdoin pakotettiin buurit peräytyämään. Molemmiin puolin taisteltiin tawattoman urhoollisesti. Englantilaiset saivat saaliikseen 71 wauunua. Yksi upseeri Dewetin joukosta haawoitui ja joutui wangiksi.

Marfeilista ilmoitetaan w. l. 25 p. että sinne on saapunut buuripäällikkö Baulier, joka on lähtenyt Durbanista toimittamaan erästä astiaa tohtori Leydille Baulier selittää huuhun siitä, että Botba olisi tehnyt ehdotuksen taistelun lopettamisesta, olewan aiwan perusteettoman; sillä Botban viimeisissä päiwäkäshtysissä on wälttämättömiksi rauhanehdoiksi etujasja pantu se, että molemmille tafawalloille tunnustetaan täydellinen itsenäisyys ja että Kapmaan hollantilaifille, jotka owat ryhtyneet taisteluun suofitostaan buureja kohtaan, wäluteetaan täydellinen anteefjianto. Wau-

— 41 —

ja wakuuttawasti pitefi kunnioitetun nimensä pa-pereihin — niin silloin kieltäytymineen minun puoleltani, joka sitäpaiksi olin suuresja kiitollisuuden welasja teille kulluisista suofionne ojitustista, olisi ollut loukkauks teitä ja kumppaniani kohtaan. Siten minä astian sikkäläin kääntäin.“

„Ja, entäs nyt?“ kysyi kreivi iwallisesti. „Herra kreivi, tämän tapauksen jälestä, jolloin minun kehittyneen ymmärryksen ja heikkouteni häwitti koto pitkän elämän hedelmät, säfki elämäni onnen ja tuotti harmalle päälleni häpeää ja katumusta, ei enää ole käsitkyfeni astioista sama. Kun en milloinkaan ollut kulllut testamentin tekijän wiimeistä taptoa, en milloinkaan nähnyt hänen kirjoittawan nimeänsä testamenttimääräysten alle, ja kuitenkin nimelläni todistin sen — oli se teko rikos, herra kreivi, kauhea rikos!“

„En! — rowasti ystäwäni — en muista, olisinko maffanut waiwojanne — eli kuinka? — Jos en ole wälä täyttä suorittanut, niin tahdon — —“

„Herra kreivi!“ huudahti rowasti kulluwalla ja kunnioitusta waatiwalla äänellä, sekä nousi seisalleen koto huomattawalle mitalleensa, — „Jumalan edessä olen katterasti katunut ja rukoillut anteeksi suuria syntiäni — mutta en waadi, että te poljette minut ja kullainne alle. — Elämä on kadottanut kaiken arwoittisuutenja minun suhteeni, ja ette woine tietää, milloin myöskin ihmisten edessä tehen synnintunnustusteni, joka, samalla kun se kattaifsee wiimeisenkin Bedlamin pafolainen. 11

lier pitää nykyistä afaa buurien kan- nalta kofottuna erittäin tydyttävänä. Lontoosta ilmoitetaan w. f. 25 p. Broderikin esittäneen alahuoneessa, että viimeisten tietojen mukaan on noin yltä- tai kaksikymmentä Kapsiirtolan asu- kasta nousut aseisiin englantilaisia vastaan ja että sotafuustannukset wi- kossa tekevät 1,250,000 puntia.

Laittaa linnuille pesimäpaikkoja.

Kuuluisia lintujen tutkija, Pietarin metsänhoito-opiston professori, tohtori Rajgorodoff on Pietarin sanomalehdissä julkastawaksi lähettänyt seuraavaan kirjoituksen:

„Sähkölennätinpylväät ja kottaraispönttöt“.

Erään suuren tilanhoitaja Donin kasakkain alueelta kirjoittaa, että pönt- töjen asettaminen hyödyllisten lintujen kätettävää tuottaa melkoisen enem- män hyötyä taistelussa wahingollisia hyönteisiä vastaan kuin herrat ento- mologit. Woisipa waltiofin werrat- tain wähillä menoilla meitä avustaa ajettamalla kullekin sähkölennätin- tai telefontuorille yhden tai kaksi kot- taraispönttöä. Eikäsi suojelisivat pylv- eiden päihin asetetut kottaraispönttöt- jät niitä mätänemästä. Minä olen toteuttanut tämän tuuman 14 wirstan pituisella sähkölennätinlinjalla. Kotta- raiset pesivät perinmielellään näihin pönttöihin. Suur-Anatolin metsänhoi- toalueella (aroseudulla) löytyy yli 1,000 kottaraispönttöä, jotka kaikki ovat asuttuja.

Professori lisää tähän, että tuuma ensisijase kannatuksella, aromailta warfin- tin, misä luonnollisia pesiä linnuilta puuttuu.

Mutta kun Suomesfain tiheimmin asutuilla, siis paremmin wijelhyillä seuduilla meitä ovat enimmäkseen jo- ko miltei kofonaan poisraivatut tai myös säännönm.isesti hoidettuja (joi- loin kaikki wanhat ja onnot puut ovat poistetut) niin löytyy moisisa metsissä tuskin enemmän „luonnollisia pesäpaikkoja“ kuin Wenäjän aroilla. Sentähden on allekirjoittaneen mieles- tä yllämainittu tuuma „huomiotu an- saitsewa“, Suomesfain. On tosin tur- haas jäädä odottamaan sitä, että halli- tus tässä suhteessa ryhtyisi jonkinmoi- siin toimenpiteisiin, mutta jos yksity- sten telefontuorin omistajat ryhty- siwät tuumasta toimeen, niin seuraisi ehkä waltio aikojen kulesja efimerkkiä! — Sellainenhan on afaian meno mo- nessa muusfaki hyödyllisessä hytykse- sä ollut!

Wafaumuffeni on, että hyönteisiä syövien lintujen luvun lisääminen pönt-

töjen asettamisella on paljon tehokkaam- pi keino wahingollisten hyönteisten hä- wittämiseksi kuin entomologien pon- nistukset. Tämä on jo kauan ollut wafaumuffeni ja olenpa sen usein myös julkilausunut sanomalehtikirjoituksissa, sillä seurauksella kuitenkin, että sitä on aina epäilyllä kohdeltu. Ulfomailla kuuluu myös jäätävän tässä suhteessa empiwälle ja epäwälle kannalle! Ja sille kannalle mahdollisesti jäädäänkin sitti, että herrojen entomologien onnis- tuu tekijä joku halpa, helposti käy- tetävä ja täysin tehokas keino wahin- gollisten hyönteisten häwittämiseksi! Mutta sitti tunnes tämä onnistuu, lie- nee kuitenkin warminta käyttää niitä keinoja, joita luonto itse antaa käytet- täwäksenne: nim. hankkia itsellemme lukuisia laumoja wahinkoa tekewien eläinten luonnollisimpia wihollisia — hyönteisiä syöviä lintuja — asettamal- la niiden kätettävää keinokeinoja pesiä! — tehoittaa Siipitarjanhoitoleh- desjä

A. J. — U.

Yhfinäisyhdessä.

Neiti Suru oli kessi-ikäinen nainen. Hän eläi melkein yhfinäisyhdessä ja huomaamatonna. Kuitenkin oli joita- luita, jotka panivat huomiotu Surun elämänyhdessä, joskin se oli wäpätöistä ja suurelle maailmalle tuntematonta. Surulla oli hywä ajatuskyky, jonka woiski hän kertoili julkisuudessa elä- män tapahtumia ja niitä kofemuksia joita hän lyhyen, mutta ehkä waiherit- taan elämänsä aikana oli maailmasja oppinut. Surulla oli kyllä tutawia, jotka wäliin käiwät hänen luonaan, samaten hän heidän luonaan, mutta nämät olivat lyhyitä yhdessä-olo het- kiä ja ne waan lisäiwät Surun tum- moa yhfinäisyhtä.

Neiti Ilo oli paras ystäwä Sur-ulle ja tämä käwi ahlecaamin kuin lufaan muu hänen luonaan, mutta waikka Ilo kofei kaitin tawoin tuoda iloa ja päiwän paistetta Surun asun- toon, pyhyi tämä kuitenkin surumie- lenä ja hynkkänä, ja tämä johtui siitä, että hänen ihannot tulewaisuutenja unel- mat joita hän mielikuwituksissaan oli walmistanut ja oli toiwonnut niiden feraan toteertuwan, olivat nyt rau- neet, kenties iäksi —

Surun elämän tawas oli peittynyt pilwihin, joista ei pienintään walon jäde esiin tuihtanut. Tämä oli kowa isku Surun heikkohermoiselle luonteelle ja usein epätoiwosjaan hän huokaili: „woi miksi minun toiwoni tähti niin usein piilee yöhön ja pilwihin, ja miksi elämä on niin yhfinäistä ja kofkkoa minulle, kun sitä wastoin toisille on onnea ja päiwän paistetta, ilon ystäwä ja seura- ra yltätyllin. Miksi on elämä täällä

jaettu niin epäwukawasti. Toiset as- tuu ruusuja ja kukkien kessellä, joiden tuoksuama haju lewää kaus ympäris- töönjä. Toiset taas astelee tiellä, jossa orjantappuroita kaswaa, ja joi- den olat jota asteleella haawoitaa tiellä astujaa. Niin miksi?“ huokaili Suru, sillä hän oli yks, joka asteli orjantappuratieta ja hän siis ei ollut saanut koskaan kullea ruusuilla muuten kuin toiwosja ja mielikuwituksissa, jotka kuitenkin hänen petiwät ja jättiwät hänet yhfinäisyhteen ikäwä muistoja ja menneisyhtä miettimään. Kuitenkin oli Suru oppinut kaiten tämän oheja tuntemaan, ettei kai sille ole onni ja menestys hywäksi, waan juuri, elämän wastoinfäyhimet ja huono menestys ovat terwetulleita monellekin ja siis Surukin otti wastaan kaitti, ajatellen, että ne tulewat Jumalalta ja taroit- tawat siis waan hänen ikäistä pyhy wäistä onneaan, jonka hän maallisen onnen ja menestysen oheja olifi kenti- ties unhottanut. Sine.

Kauppa- ja meriliike.

Torihinnat Uudessa kaupungissa.

Kesät. 20 p.

- Ughenat 15—25 p. kg.
- Salot, toiwutet 16—17 mt. spht.
- „ mäntyset 13—14 mt. spht.
- „ tuusijet 12 mt. spht.
- Saait tuoret 40—50 p. kg.
- „ juolajet 40 p. kg.
- Muikat herneet 80 p. 5 litraa.
- Waltijet „ 1 mt. 5 litraa.
- Sekalajet „ 60 p. 5 litraa.
- Zauhut, ruis- 17—18 p. kg.
- „ ohra- 25 p. kg.
- „ taura 13 p. kg.
- Zuuristat 5—10 p. spht.
- Zalonpojan juusto 25—40 p. spht.
- Wetjerin juusto 1: 70 p. kg.
- Kanannunat 6—7 p. spht.
- Kaurat 12 p. kg.
- Zahnat juolajet 50 p. kg.
- Uha, naudan, tuore 50—60 p. kg.
- „ jama, palwattu 80—90 p. kg.
- „ lampaan, tuore 90 p. kg.
- „ jama, palwattu 1: 25 p. kg.
- „ hävän 80 p. kg.
- „ sian, tuore 1: 15 p. kg.
- „ tuore 1: 30 p. kg.
- „ juolanen 1: 50 p. kg.
- „ palwattu 1 ma. 80 p.
- Zämmän malto 10 p. litra.
- Kuorittu „ 5 p. litra.
- Muismaltaat 1: 10 p. 5 litraa.
- Mjat 8 m. spht.
- Perunat 90 p. 50 litraa.
- Ryynit ohra- 30 p. kg.
- Ryynit, kauran- 25 p. kg.
- Silalat juolajet 20 p. kg.
- Silalat tuoret 50 p. 5 litraa.
- Silalat juolajet 1 mt. kg.
- Säynät tuoret 25—40 p. kg.
- „ juolajet 40 p. kg.
- Wetjerin wool 1 m. 70 p. kg.
- Zalonpojan wool 1: 60 p. kg.

— **Uusi yhdistys.** Maamme merikapteeneilla on aikomus saada muodostetuksi yhdistys, jolle tulisi nimeksi „Suomen merenkulkuliitto“. Utkeen al- kuunpanijat ehdottawat, että ensi tam- mikuun alussa pidettäisiin joko Han- gossa tai Helsingissä kokous, jossa säätöehdotus tutfittaisiin. Yhdistyksen jäseniksi pääsisiwät suomalaiset merikap- teenit, ensimmäiset ja toiset perämiehet ja Ztameren laiturit. Yhdistyksen jä- seniksi aikowien on tämän wuoden ku- lussa fatamakapteeni D. W. Andst- nille Helsingissä ilmoitettawa nimenjä, ikänsä, afuntonja ja osoitteenja, sekä suoritettut meritutkimnot ja toimipaikkansa. Jos ofanotto tulee jotenkin lukui- saksi, woitaneen jäsenmaksu määrätä 20 mkfi. Mainittuun kokoukseen, josta lähemmin ilmoitetaan, toiwotaan jokai- sesta Suomen kaupungista edustajia.

- Piwllastilla lähtenyt täältä:
- 2 p. lesät. Kalljaasi „Anna Louise“ kapt. R. F. Karislon, Helsingin.
- 8 p. lesät. Kalljaasi „Tom“, kapt. Matti Nuttälä, Mlgaan.
- 8 p. lesät. Kalljaasi „Orion“, kapt. W. Kurtti, Mlgaan.
- 17 p. lesät. Kalljaasi „Emma“, E. Suo- molainen, Mlgaan.
- 19 p. lesät. Kalljaasi „Sima“, R. D. Fa- gerslund, Helsingin.
- 21 p. lesät. Kalljaasi „Suomi“, kapteeni A. Wirtti, Helsingin.

Myytävänä.

Maatilan ostajat!

- Sannais Länsitalo, 13/24 mant- taalin ruustitila, ja
- Kittlais, 1 manttaalin perintötila, molemmat Merimaskun kappelissa, sekä
- Särnsä ja Kistyyntä 1 1/2 mant- taalin perintötilat Askasten kappelissa, ynnä
- Söyrymyky ja Sahalaitos myy- däin erittäin hywillä ehdoilla kaitta (E. 2.4 x 17)
- Gr. Aminoff, Piispantatu nro 8, Turku.

Deeringin Ideaali Niittokoneet ja Kevosharavat

— ovat — Pariisin maailmannäytte- lyssä 1900 saaneet

Grand Prixin,

2 kultamitalia ja 1 hopeamitalin, joka on korkein palkinto, minkä kukaan näytteillepanija täällä alalla on saanut. C. Trapp & C:on Secur. Turku.

Älkää laiminlyökö käydä katsomassa meidän komissioonivarastoa Hra Bruno Tolletilla Udessa kaupungissa.

Ohutta Kirjansitojan Pahvia

saatavana Kirjapainon konttorissa.

Hyvin vähän käytetty uusi, 52 äänellä varustettu „Bandonion“-harmonikka myy- däin halvalla. Lähemmin ilmoitetaan t. l. konttorissa.

Sitruunamaitoa

päivettymistä, pisamia, huun- puremia, hyttysenpuremia y. m. vastaan Uudenkaupungin Rohdoskaupassa.

Kaksinnettua Aseptiinia ruoka- aineiden säilyttämiseksi, Sähkövöitä luuvaloa y. m. tauteja vastaan.

Männynhävöilyjä. Maltos cannabista huonoa ruoansulatusta, rintakatarria, vähäwerisyyttä, heikkohermoi- suutta y. m. vastaan. Kaakaota ja Suklaata y. m. UUDENKAUPUNGIN ROHDOSKAUPASSA.

Taloja myytävänä. Heti myydään Kierikkalan ja Vähäheikon 1/3 osan manttaalin werotalot, Tyngin kylässä Uudenkirkon pitäjässä, halvalla ja hy- villä ehdoilla, wiimemainittu myös 3 eri palstassa, jos ostajat niin haluavat. Kau- pan saa tehdä omistajan kanssa paikalla. Juho Kierikkala.

Torpan huoneet, sijaitsewat Salmella, joihin kuuluu tupa ja kamari, sekä tarharivi ja riihi. Kau- pasta saa sopia omistajan kanssa pai- kalla. W. Lehtonen.

Kadotettu.

Pudotettu pienempi rahasumma. Kun- niallista löytäjää pyydetään tuomaan se joko nahkuri Grönroosille tai Tai- vassalon Kaustioon.

Paikkoja saatavana.

Ruotsia puhuva säännöllinen ja luotettava palvelijatar, joka on ruuanlaittoon vä- häsen totuttu, saa paikan Maarianhami- nassa ensi elo- tai marraskuusta alkaen. Lähemmin ilmoittaa Rouva Anna Petersen.

Mariehamn kan en svenska talande ordentlig och pålitlig tjänarinna, som icke är alldeles okunnig i matlagning af tjänst från augusti eller instundaande november. Närmare meddelar Fru Anna Petersen.

Seka-ilmoituksia.

Kaikki ne henkilöt, jotka tietävät ohe- vansa velkaa allekirjoittaneelle, tul- koot heti maksamaan. Asunto: Pohjoistullinkatu N:o 12. Axel Ahlqvist.

Wakuuttakaa hewojenne!

Suom.! Hyt woimassa olemien säntöjen mukaan woi wakuuttusia sa- moilla ebuilla päättää joka wuoden- aifana. Turun Hewoswakuutusyhdistö: E. Fabritius. Afioittia. (E. 2.10 x 18.)

Ilmoittajille huomautetaan, että Uudenkaupungin Sanomat on ainoa sawomalehti paikkakunnalla ja hyvin odullinen ilmoituslehti. Ilmoitushinnat ovat tekstin edellä 20 p. ja julesä 15 p. pieneltä riviltä. Suuremmille ilmoittajille annetaan alennusta sopimuksen mukaan. „Mistä ihmiset tietävät, mistä minulla on myytävänä, ellen siltä ilmoita.“ Vänderbild. „Tie rikkauteen käy palmomus- teen kautta.“

heikon siteen, mikä wielä pidättää minua jo ai- kaja auenneesta haudastani, myöskin silloin ja jälkimaailmalle liittää häpeätä teidänkin kreiwil- leen nimeenne.“

Todellakin oli tuo puhe salaman isku „syn- nymäiselle murtaivalle mahawuudelle“, joffi kreiw- i suwaitsi kutsua olentoansa. Siinä nyt seiso- i tuo korkean jalosukuinen aristokraati, tuokiossa muutettuna suolapatsaaksi, riippuwin käsin, suu ammolta ja katse harhaillewana, „maalaispapi-“ majentamana, papi, joka saattoi kuulua kansan alimpiin, aatelitonta, puhdistamatonta setarotua, ehkä jonkun kyläsuutarin poika, eli joku muu, jonka sukuhistoria jäilyi jonkun tomuuntunen kirjontirjan lehden kulmassa, joka ei milloinkaan ollut saanut lyöntiä miekan lappeella, tai suudel- lut hermeliininahoilla reumustettua manttella, joka, lyhyesti sanoen, oli ainoastaan ihminen, ka- tuwainen, parannusta janoowa syntinen. Kului muutama hetki, ennenkuin kreiwio woitti itsensä. Hämmästynyt kuin hän oli, ei hän ensi aluksi tietänyt mitä tehdä. Hän filmäili hwelewin kat- sein rowastin wakawia ja surunwoittoisia kas- woja, sekä näytti miettiwän jotakin antautumisen ja peräytyksen tapaista.

„Rowasti“, fanoi hän ja ojenfi ystäwälli- sesti kättänsä rowastille, „ettehän woine taroit- taa sitä, mitä juuri ikään lausuite — eli kuinka?“

„Herra kreiwio! Teidän wallasanne on jowittaa kaikki entisyyys. — Tehtää se, ja silloin olette paljon tehnyt minun tydytykseni. Kait- kea ette woi hywäksi saada; niitä kirjimyksiä,

joita olette saattanut weli-ruukallenne wuosien kulesja, ette enää woi peruuttaa, mutta te woitte ne lopettaa ja auttaa häntä hywinwoipaan toi- meentuloon. — Näihin kirjimyksiin olen minä sytyin, herra kreiwio, sillä jos suwaitsette muis- ta, lausuite te, että waikkain weljeni nyt jäifi ofattomaksi warfinaisesta perinnöstä, niin hän kuitenkin tulee saamaan sitti paljon että hänen tulewaisuutenja on taattu ja woi hän elää ar- wollensa kuuluwaa elämää. — Täyttää nyt tuo lupaus!“

„Täyttää!“ matti kreiwio hywänsuopai- sella ihmetteleyllä — „Su! — hywä rowasti — erehdys — pieni wäärinkäsitys! — Tah- dotteko sanoa etten minä jo olifi täyttännyt lu- paustani — — —“

„Herra kreiwio!“ keskeytti rowasti, „minä tiedän kaitti — te olette täyttännyt lupauksenne — kauhealla tawalla — — — Olesjanja wierai- lumatilla Englannin pääkaupungissa, toimittite te weljenne, Lontoossa olemien afiamiestenne kaitta, petollisella tawalla hullujen huoneeseen —“

„Mitä!“ — kreiwio näytti hämmästyneen harmistuneelta — „kuka häwäntin walhettelija us- kaltaa sellaista sanoa? Hän matkusti Englan- tiin erättien meidän perheeseen kuuluwien kau- kaisten sukulaisten luoksi wihoisansa siitä, ettei saanut täällä isännöidä mielinmäärin. Ja ettei hän ole sieltä wielä palannut, se osoittaa että hän siellä hywin wiitthy. — Wuotuisen eläkkeensä olen minä sinne lähettänyt.“